

§ 108.

De særegne i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser om visse Hunsundersøgelser blive fremdeles ved Magt.

§ 109.

Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa i Reglen ei stee uden efter Retskjendelse (Grundlovens § 86), dog at en saadan ei er nødvendig, naar de nævnte Handlinger foretages i Forbindelse med Hunsundersøgelse hos en for en Forbrydelse mistænkt Person eller ved en saadan Persons Anholdelse.

§ 110.

Over de beslaglagte Papirer affattes en Fortegnelse, og Papirerne tages foreløbigt i Bevaring under den Paagældendes og vedkommende Politiebedsmands Segl og fremlægges derefter i Retten tilligemed Fortegnelsen.

Sørrigt blive Bestemmelserne i § 107 og saa at anvende med Hensyn til de heromhandlede Forretninger.

§ 111.

Beslaglæggelse af et trykt Skrift, med Hensyn til hvilket offentlig Paatale formedelst dets Indhold er besluttet (§ 130), kan alene finde Sted ifølge Retskjendelse og efter derom af vedkommende Overanklager fremsat Begjæring.

§ 112.

Den Forurettede, hvem Skade ved den paatalte Handling er tilføjet, underrettes saavidt gjørligt om Sagens Foretagelse. For at Erstatning under Straffesagen kan tilkjendes ham, maa han derom fremsætte Paastand inden Forundersøgelserns Slutning, uden at han dog paa dette Sagens Trin behøver at angive Erstatningens Størrelse. Til en senere fremsat Erstatningspaastand kan der ved Straffesagens Paakjendelse intet Hensyn tages uden Samtykke af den, mod hvem Paastanden er rettet.

Fremkommer fra den Forurettedes Side Paastand om Erstatning, bør den, hvem Paastanden vedkommer, erholde Leilighed til at yttre sig derover, ligesom der bør gives den Forurettede

Abgang til at fremkomme med de Oplysninger, han anseer fornødne, forsaavidt Saadant kan stee uden at Straffesagen derefter opholdes.

Den Forurettede er iøvrigt, forsaavidt hans Erklæring søges om, hvad der er Gjenstand for Undersøgelsen, pligtig at afgive Forklaring under samme Tvang som Vidner.

§ 113.

Naar de fornødne Oplysninger ere tilveiebragte efter de i det Foregaaende givne Regler, bliver Undersøgelsen, saafremt der ikke fra vedkommende Politiebedsmands eller den Sigtedes Side fremkommer Andragende om Udsættelse af Sagen, at slutte til Beskrivelse.

§ 114.

Sagen kan udsættes efter vedkommende Politiebedsmands Forlangende, naar han formener at kunne tilveiebringe hderligere Oplysninger i samme. Udsættelsen bør ikke være længere, end Dommeren efter Bestaffenheden af de Oplysninger, som attraaes erhvervede, finder uomgængeligt fornødent, og i intet Tilfælde overstige 8 Dage. Har Politiebedsmanden ikke kunnet tilveiebringe de attraaede Oplysninger inden Udløbet af den indrømmede Frist, kan han i det paant anfatte Retsmøde, hvortil den Sigtede bør fremstilles eller tilsiges, fremsætte Forlangende om en hderligere Udsættelse, hvorved han har at gjøre Rede for de Grunde, der have bevirket, at han endnu ikke har været i Stand til at tilveiebringe de tilsigtede Oplysninger. Finder Dommeren ikke Anledning til at indrømme en begjært Udsættelse, slutter han Sagen til Beskrivelse.

§ 115.

De i den foregaaende Paragraph givne Forfrifter angaaende den Tid, hvori Udsættelse kan finde Sted, komme ogsaa til Anvendelse, naar Sagen udsættes efter Sigtedes Begjæring. Dette kan stee, naar den Sigtede kan paavise saadaane hderligere Oplysninger, som kunne antages at ville svække den mod ham reiste Formodning.

§ 116.

Dommeren kan af egen Drift udsætte Sagen, naar der opstaaer Tvivl om den Sig-